

Така її доля

(лірична)

Слова Тараса Шевченка,
мелодія народна,

Поволі
♩ = 75

Та - ка її до - ля... О Бо - же мій ми - лий, за що ти ка -

ра - єш її, мо - ло - ду? За те, що так щи - ро во -

на по - лю - би - ла ко - заць-кі - ї о - чі? Про-сти си - ро - ту!

Така її доля... О Боже мій милий,
За що ж ти караєш її, молоду?
За те, що так щиро вона полюбила
Козацькії очі? Прости сироту!

Кого ж їй любити? Ні батька, ні неньки,
Одна, як та пташка в далекому краю.
Пошли ж ти їй долю – вона молоденька,
Бо люди чужії її засміють.

Чи винна ж голубка, що голуба любить?
Чи винен той голуб, що сокіл убив?
Сумує, воркує, білим світом нудить,
Літає, шукає – дума, заблудив.